جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۵۸۴ | دوشنبه ۷ اردیبهشت ۱۴۰۵ | ۹ ذی‌القعده ۱۴۴۷ | اذان ظهر: ۱۲:۰۲ |
غروب آفتاب: ۱۸:۴۷ | اذان مغرب: ۱۹:۰۷ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۱۶ | اذان صبح فردا: ۰۳:۴۴ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۱۶ |

یادداشت

وقتی رنگ و فرم جای هزار کلمه حرف می‌زنند

روز جهانی گرافیک
روز قصه‌گویی بی‌واژه

محمد رضائی*

در میان هیاهوی واژگان و صداهای بلند زیست روزمره، زبانی دیگر نیز در رگ‌های جهان جاری است؛ زبانی که بی‌صدا سخن می‌گوید، بدون کلام، پیام می‌رساند و روح زمانه را در قاب بصری می‌نشاند. این زبان، هنر گرافیک است. هفتم اردیبهشت (۲۷ آوریل)، روز جهانی گرافیک، فرصتی است تا از این طراحان بصری، از این قصه‌سرایان خاموش و از این مترجمان تصویر، سپاسگزاری کنیم.

گرافیک، تنها چینش رنگ و فرم نیست؛ پلی است میان اندیشه و دیده، میان ایده و واقعیت. این زبان بصری در تار و پود جهان مدرن تنیده شده؛ از لوگوی کوچکی که هویت یک برند را در سینه دارد، تا پوسترهای بزرگی که فریاد یک جنبش اجتماعی را سر می‌دهند، از desain مینیمال یک اپلیکیشن که زندگی را آسان می‌کند تا پیچیدگی بصری یک کتاب که دنیایی را می‌گشاید.

در عصر انفجار اطلاعات، گرافیک، چتر نجات است که با درایت بصری، آشفتگی پیرامون و ذهن را سامان می‌بخشد، پیچیدگی را ساده می‌سازد و پیام را شفاف جلوه می‌دهد. خلاقیت یک طراح گرافیک، هنری کاربردی است؛ هنری که زیبایی را با کارایی، هنر را با رسانه و خیال را با واقعیت پیوند می‌زند و در سکوت طرح‌های خود، جهانی ماندگار از معنا را متولد می‌کند، جهانی که در لحظه‌ای با چشم و با دل درک می‌شود.

در عصر حاضر که ارتباطات و رسانه‌ها، همچون تار و پود، حیات اجتماعی را شکل می‌دهند، گرافیک به یکی از قدرتمندترین ابزارهای انتقال پیام تبدیل شده است. این هنر، روز به روز در حال تکامل است، به‌ویژه با ظهور ابزارهای نوینی چون هوش مصنوعی که بستری تازه برای خلق و پردازش تصاویر فراهم آورده است. هوش مصنوعی، نه تنها چشم‌انداز طراحی را دگرگون می‌کند، بلکه بر ماهیت رسانه و شیوه‌های برقراری ارتباط نیز تأثیر می‌گذارد و همین امر، اهمیت درک عمیق‌تر از زبان بصری و نقش خلاقانه انسان در هدایت این فناوری‌ها را نمایان‌تر می‌سازد. بی‌شک این روز تداعی‌گر اهمیت و نقش روزافزون گرافیک تصویری در دنیای ارتباطات است که امروزه به قلب تپنده سازمان‌ها در ابعاد گوناگون تبدیل شده و آینده را با پیشرفت‌های فناوری و تغییرات اجتماعی، وارد دوره‌ای جدید و پویا می‌کند. امروزه کاربران شبکه‌های اجتماعی می‌توانند هر پدیده‌ای را به صورت آنلاین در سراسر جهان منتشر کنند. اطلاعات گرافیکی به هر شکلی که ارائه شود، می‌تواند بر تصمیمات صاحبان قدرت و بر افکار عمومی و جهانی تأثیر بگذارد. این اطلاعات ممکن است سازمان را تقویت یا تضعیف کند. در شرایط حاضر کشور که درگیر جنگ تحمیلی شده‌ایم، طراحی گرافیک نه تنها یک ضرورت برای برندهاست، بلکه یکی از ارکان موفقیت در دنیای رقابتی محسوب می‌شود. با توجه به اینکه ابزارهای هوش‌مصنوعی می‌تواند روند طراحی را تسریع کند، طراحان باید از آن به عنوان ابزاری برای تقویت کار خود استفاده کنند، نه جایگزین، در واقع هوش‌مصنوعی باید در خدمت طراح باشد. بر این اساس هنرمندان با طرح‌های گرافیکی و زبان گویای بصری انتقال مفاهیمی همچون مقاومت و پایداری، حضور مردم در میدان و اقتدار ایران عزیزمان را به تصویر می‌کشند و این نمونه بارز این گفتار است.

*طراح گرافیک و فعال هنری

حکمت

امام حسین علیه‌السلام:
عاجزترین مردم کسی است که نتواند دعا کند.

بحارالانوار
ج ۹۳، ص ۲۹۴

گفت‌وگوی «جوان» با مهدی شهاب‌تالی، مدیر رادیو گفت‌وگو به مناسبت ۸۶ سالگی رادیو

رادیو در بحران‌ها ستون اعتماد عمومی است

احمد جوان

چهارم اردیبهشت‌ماه، رادیو در ایران ۸۶ ساله شد. رسانه‌ای که روزگاری «جعبه سخنگو» خوانده می‌شد و امروز پس از نزدیک به یک قرن، نه تنها کهنه نشده، بلکه در هیاهوی شبکه‌های اجتماعی، پادکست‌ها و الگوریتم‌های پیچیده، نفس عمیقی می‌کشد و جانی تازه می‌گیرد.

رادیو تنها یک رسانه نبوده و نیست. رادیو میهمان همیشگی خانه‌ها در شلوغی صبح و خلوت شب بود؛ همراه راننده در جاده‌های طولانی و صدای امید در تاریک‌ترین روزهای جنگ و بحران. زیبایی رادیو در «بی‌چشمی» آن است؛ در همین سادگی که چشم را می‌بندد و تخیل را می‌گشاید. رادیو به مخاطبش یاد داد که می‌توان شنید، تصور کرد و همراه شد بدون آنکه تصویری در کار باشد. در ایران امروز، با وجود انبوه شبکه‌های اجتماعی مجازی و سیل شایعات، رادیو همچنان یکی از مراجع قابل اعتماد برای دهها میلیون ایرانی است. رادیو در لحظات بحرانی، در شب‌های انتخابات، در روزهای کرونا و در دل حوادث هرگز پیامش را قطع نکرده است.

مهدی شهاب‌تالی، مدیر شبکه رادیویی گفت‌وگو در گفت‌وگو با «جوان»، از جایگاه تاریخی و امروزین رادیو در زیست رسانه‌ای جامعه سخن گفت. رسانه‌ای که به اعتقاد او همچنان در بحران‌ها ستون اعتماد عمومی است. به باور او، رادیو به‌واسطه دسترسی آسان، سرعت عمل و ضریب نفوذ بالا، همچنان یکی از مؤثرترین رسانه‌ها در شرایط پیچیده و پیش‌بینی‌ناپذیر محسوب می‌شود.

رادیو نقطه اتکای جامعه است

مهدی شهاب‌تالی در ابتدای این گفت‌وگو، رادیو را رسانه‌ای فراتر از یک ابزار اطلاع‌رسانی دانست و اظهار کرد: رادیو برخلاف بسیاری از رسانه‌ها نه‌تنها از چرخه تحول حذف نشده، بلکه هر بار با اقتضائات جدید اجتماعی و فناوری بازتعریف شده است. رادیو یک رسانه زنده است، زیرا بر پایه صدا، سرعت و اعتماد بنا شده و این سه مؤلفه همچنان ستون‌های اصلی آن هستند.

او افزود: در شرایط بحران، مخاطب بیش از هر زمان دیگری به رسانه‌ای نیاز دارد که سریع، دقیق و قابل اتکا باشد. در چنین لحظاتی، رادیو بار دیگر به نقطه تکیه جامعه تبدیل می‌شود.

وی با اشاره به تجربه‌های گذشته تأکید کرد: در بسیاری از موقعیت‌ها که فضای رسانه‌ای با آشفتگی یا انتشار گسترده اخبار تأیید نشده مواجه شده، این رادیو بوده که با حفظ چارچوب حرفه‌ای به مرجع رجوع مخاطبان تبدیل شده و توانسته از تشدید فضای التهاب جلوگیری کند.

شهاب‌تالی ادامه داد: استمرار اعتماد مخاطب به رادیو اتفاقی لحظه‌ای نیست، بلکه حاصل سال‌ها پایبندی به اصول حرفه‌ای و پرهیز از هیجان‌زدگی رسانه‌ای است.

اعتماد مخاطب سرمایه اصلی رادیو

مدیر رادیو گفت‌وگو با اشاره به تحولات فضای رسانه‌ای اظهار کرد: شبکه‌های اجتماعی سرعت بالایی دارند، اما همیشه دقت و صحت در آنها تضمین شده نیست. در مقابل، رادیو اگرچه ساختاری کلاسیک‌تر دارد، اما سرمایه اصلی آن اعتماد است.

رادیو امروز تنها به موج‌های سنتی محدود نیست، بلکه در قالب پادکست‌ها، بسترهای دیجیتال و رسانه‌های نوین نیز حضور فعال دارد، اما ماهیت رادیو تغییر نکرده است؛ همچنان رسانه‌ای مبتنی بر صدا، ارتباط انسانی و تحلیل باقی مانده است

او تصریح کرد: در بحران‌ها، مخاطب به سمت رسانه‌های معتبر بازمی‌گردد و رادیو در این شرایط نقش مهمی در تنظیم فضای روانی جامعه و پالایش جریان اطلاعات ایفا می‌کند. امروز مخاطب با انبوهی از داده‌ها مواجه است و بیش از هر زمان دیگری نیاز به تحلیل و تفکیک اطلاعات دارد و این همان نقطه‌ای است که رادیو می‌تواند نقش راهبردی ایفا کند.

شهاب‌تالی با اشاره به مأموریت این شبکه گفت: رادیو گفت‌وگو صرفاً رسانه خبر نیست؛ تلاش ما ارائه ترکیبی از خبر، تحلیل و گفت‌وگوی کارشناسی است تا مخاطب تنها با داده مواجه نشود، بلکه به درک برسد. در شرایط حساس و بحران‌ها، این رویکرد اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، زیرا جامعه بیش از اطلاع، نیازمند فهم است.

مدیر رادیو گفت‌وگو با اشاره به تجربه‌های مختلف این شبکه در مواجهه با شرایط خاص رسانه‌ای و اجتماعی گفت: در دوره‌های مختلف از جمله شرایط ناشی از جنگ ۱۲ روزه و دیگر رخدادهای پرتلاطم منطقه‌ای و داخلی، این شبکه با موقعیت‌هایی مواجه شد که نیازمند تصمیم‌گیری سریع، هماهنگی کامل و واکنش دقیق رسانه‌ای بود.

آنتن بدون اختلال رادیو در جنگ

او تصریح کرد: همین تجربه‌ها زمینه‌ساز طراحی و اجرای ساختار مدیریت بحران در رادیو گفت‌وگو شد؛ ساختاری که براساس تجربه‌های میدانی و رسانه‌ای و با تمرکز بر هماهنگی میان بخش‌های مدیریتی، برنامه‌سازی و آموزش نیروی انسانی شکل گرفت.

شهاب‌تالی ادامه داد: در لحظات حساس، آنتن رادیو گفت‌وگو بدون وقفه و با انسجام کامل مدیریت و جدول پخش در شرایط اضطراری بازطراحی شد، به‌گونه‌ای که جریان برنامه‌ها بدون هیچ اختلالی ادامه یافت.

او تأکید کرد: این انسجام نتیجه آمادگی نیروی انسانی است، چراکه مجریان، تهیه‌کنندگان و عوامل برنامه‌ساز از پیش برای شرایط خاص آموزش دیده بودند.

وی خاطرنشان کرد: در جریان جنگ ۱۲ روزه و همزمان با حمله به صداوسیما و ساختمان شیشه‌ای با وجود قرار داشتن استودیوی پخش در همان ساختمان، آنتن دچار اختلال نشد و پخش برنامه‌ها بدون توقف ادامه یافت.

آینده رادیو؛ پیوند سنت و فناوری

شهاب‌تالی درباره اعتمادسازی رسانه‌ای گفت: اگر رسانه‌ای از اعتماد عمومی برخوردار نباشد، در بحران دچار آسیب جدی می‌شود. رادیو تلاش کرده این سرمایه را با دقت، پرهیز از هیجان‌زدگی و تمرکز بر تحلیل حفظ و تقویت کند. اعتماد عمومی نتیجه عملکرد مستمر، حرفه‌ای و پایبند به دقت رسانه‌ای است، نه یک اقدام مقطعی یا واکنشی. حفظ این اعتماد نیازمند انضباط حرفه‌ای و توجه دائمی به کیفیت محتواست.

مدیر رادیو گفت‌وگو اظهار کرد: رادیو امروز تنها به موج‌های سنتی محدود نیست، بلکه در قالب پادکست‌ها، بسترهای دیجیتال و رسانه‌های نوین نیز حضور فعال دارد، اما ماهیت رادیو تغییر نکرده است؛ همچنان رسانه‌ای مبتنی بر صدا، ارتباط انسانی و تحلیل باقی مانده است.

شهاب‌تالی افزود: توسعه فناوری فرصت تازه‌ای برای گسترش مخاطبان ایجاد کرده و رادیو می‌تواند از این ظرفیت برای ارتباط مؤثرتر با نسل جدید استفاده کند. آینده رادیو در ترکیب هوشمندانه سنت حرفه‌ای و ابزارهای نوین رسانه‌ای تعریف می‌شود.

در پایان این گفت‌وگو، مهدی شهاب‌تالی تصریح کرد: رادیو در طول سال‌ها تحولات بسیاری را پشت سر گذاشته، اما مأموریت اصلی آن ثابت مانده است؛ اطلاع‌رسانی دقیق، ایجاد آرامش و حفظ پیوند جامعه با حقیقت. تجربه رادیو گفت‌وگو نشان داده که آمادگی، آموزش و برنامه‌ریزی مهم‌ترین ابزار عبور از بحران‌هاست. تا زمانی که انسان نیاز به شنیدن و فهمیدن دارد، رادیو زنده خواهد ماند و این صدا خاموش نخواهد شد، چراکه ریشه در نیاز واقعی جامعه دارد.

نما | حسین کشتکار

نگاه

میرشکاک: جنگ‌آوری ویژگی ایرانیان است

پژوهشگر و منتقد ادبی با بیان اینکه هنر در شاهنامه به معنایی که امروز وجود دارد، نبوده است، گفت: معنی هنر در شاهنامه جنگ‌آوری است و همانطوری که در جنگ اخیر ثابت شد، واقعاً ملت جنگ‌آوری هستیم.

به گزارش «جوان»، یوسفعلی میرشکاک، پژوهشگر و منتقد ادبی، در سلسله نشست‌های «شاهنامه‌خوانی» که به همت دفتر پاسداشت زبان فارسی در حوزه هنری برگزار شد، ضمن تسلیت شهادت رهبر شهید، فرماندهان، دانش‌آموزان میناب و جمعی از مردم اظهار داشت: امیدوارم ملت قهرمان ایران تا آخر خط، فردوسی‌وار در برابر این اشرار اپستین مقاومت کنند و همچون همیشه هرچند دشوار، پیروز شوند.

این پژوهشگر و منتقد ادبی بخش‌هایی از داستان سیاوش را تشریح کرد و سپس به شاهنامه‌خوانی پرداخت و گفت: فردوسی در نحوه روایت شاهنامه از ساختارهای مثلثی و مثلث‌های متقاطع بسیار استفاده کرده است. این نوع ساختارها را می‌توان در اغلب قصه‌های شاهنامه دنبال کرد و این هنر فردوسی است که گره‌های داستانی ایجاد می‌کند و ذهن مخاطب را درگیر می‌سازد.

وی ابوالقاسم فردوسی را بزرگ‌ترین هنرمند و حکیم قوم ایرانی دانست و تأکید کرد: شعر گفتن کار چندان دشواری نیست؛ منظومه‌سازی کاری بسیار دشوار است. آنچه فردوسی در شاهنامه انجام داده، کاری کارستان است، چراکه این اثر ضمن آینه‌سازی، همواره قابلیت تأویل دارد. میرشکاک با بیان اینکه قصد داشته یک‌بار «اُدیسه» هومر را تدریس کند، افزود: نباید تصور کنیم با چند بار مطالعه شاهنامه، آن را به‌طور کامل فهمیده‌ایم. به باور من، این کتاب شبکه‌ای درهم‌تنیده و پویاست و برای درک پیام فردوسی باید قصه‌های آن را در یکدیگر ضرب کنیم، یعنی حقیقت هر داستان را در داستانی دیگر جست‌وجو کنیم.

این پژوهشگر و منتقد ادبی با تأکید بر اینکه مفاهیمی چون پدرکشی، برادرکشی و فرزندکشی در شاهنامه وجود دارد، گفت: باید درباره معنای این مفاهیم تأمل کنیم و ببینیم مقصود چیست. فردوسی را می‌توان رمان‌نویس‌ترین ایرانی دانست، زیرا هنر و دانش خود را درباره شخصیت‌ها در سراسر شاهنامه پراکنده است.

وی در ادامه به رویدادهای اخیر و جنگ تحمیلی اشاره کرد و با تأکید بر فرهنگ کهن ایران گفت: شخصاً در تعطیلات نوروز بار دیگر کتاب «جنگ و صلح» را مطالعه کردم و به این نتیجه رسیدم که غرب در برابر گذشته ایران حرفی برای گفتن ندارد.

میرشکاک با بیان اینکه مفهوم «هنر» در شاهنامه با معنای امروزی آن متفاوت است، عنوان کرد: در شاهنامه، هنر بیشتر به معنای جنگ‌آوری است. همان‌گونه که در رویدادهای اخیر نیز مشاهده شد، ملت ما روحیه جنگ‌آوری دارد، اما امیدوارم در دوران صلح دیگر هنرها را نیز از یاد نبریم.

سینما

روایتی از ۲ روز قبل از شهادت ماکان نصیری ساخته می‌شود

سیامک مردانه، بازیگر و کارگردان سینما با اشاره به نگارش فیلمنامه‌ای درباره ماکان نصیری، شهید مفقودالاثر فاجعه مدرسه میناب درباره دیدار با خانواده شهید صحبت کرد.

سیامک مردانه، بازیگر و کارگردان سینما درباره نگارش یک فیلمنامه درباره ماکان نصیری، شهید مفقودالاثر فاجعه مدرسه میناب به مهر گفت: تمرکز این فیلمنامه بر شخصیت ماکان نصیری معطوف است، زیرا پیکر این کودک هفت‌ساله هرگز یافت نشد. همه ما در زندگی سوگ را تجربه کرده‌ایم و می‌دانیم در مواردی که پیکر فردی پیدا نمی‌شود، خانواده وی تا مدت‌ها به آرامش نمی‌رسند و ناچارند بر مزار خالی از پیکر بنشینند.

وی درباره جزئیات این فیلمنامه گفت: روایت فیلمنامه به صورت خطی طراحی شده و قصد من بر این است که داستان را از دو شب پیش از وقوع حادثه مدرسه میناب آغاز کنم و داستان تا به امروز که یک قبر خالی به عنوان یادبود ماکان نصیری در مسجد قرار داده شده است، ادامه پیدا کند.

این کارگردان درباره دیدار با خانواده شهید عنوان کرد: بسیار برای ملاقات با خانواده ماکان تلاش کردم و از طریق دایی او آنها را در خمینی‌شهر یافتم. زمانی که متوجه شدند قصد دارم فیلمنامه‌ای درباره فرزندشان بنویسم از این مسئله استقبال کردند. با وجود اینکه بازگو کردن بسیاری از خاطرات و اتفاقات برایشان سخت بود، ساعت‌ها به گفت‌وگو پرداختیم و به درک جامعی از شخصیت ماکان، وضعیت خانواده و وقایع چند روز قبل از حادثه تا همین امروز دست یافتیم.

وی درباره تجربه دیدار با خانواده ماکان نصیری گفت: واقعیت این است که خانواده ماکان هنوز به دلیل فاجعه‌ای که از سر گذرانده‌اند، شرایط ویژه‌ای دارند، اما تنها چیزی که می‌تواند قلب ما را کمی آرام کند، این است که شکر خدا مردم آنها را در این شرایط تنها نگذاشته‌اند.

کارگردان سریال «محکوم» تأکید کرد: مادامی که حادثه‌ای در کانون توجه رسانه‌ها قرار دارد، پرداختن به آن بیشتر جنبه سطحی پیدا می‌کند، اما زمانی که بخواهید درباره فاجعه‌ای مانند حمله به مدرسه میناب فیلم بسازید، این اثر می‌تواند به سندی برای جهانیان تبدیل شود و به آیندگان نشان دهد که امریکا در این برهه زمانی چه جنایاتی در ایران انجام داده است.

کتاب

انتشارات امیرکبیر منتشر کرد

گزارش آل‌احمد از روستای پدری‌اش

کتاب «اورازان»، نوشته جلال آل‌احمد از سوی انتشارات امیرکبیر منتشر و راهی بازار نشر شد.

به گزارش «جوان»، کتاب «اورازان»، نوشته جلال آل‌احمد به تازگی توسط انتشارات امیرکبیر منتشر و راهی بازار نشر شده است. این کتاب پیش‌تر توسط ناشران دیگر منتشر شده، اما یکی از عناوین مجموعه آثار آل‌احمد است که امیرکبیر منتشر می‌کند و عبارتند از: «دید و بازدید»، «گزارش‌ها»، «از رنجی که می‌بریم»، «حزب توده سر دو راه»، «سه تار»، «زن زیادی»، «هفت مقاله»، «اورازان»، «تات‌نشین‌های بلوک زهرا»، «مدیر مدرسه»، «سرگذشت کندوها»، «جزیره خارک در یتیم خلیج‌فارس»، «نون و القلم»، «غرب‌زدگی»، «کارنامه سه ساله»، «سنگی بر گوری»، «ارزیابی شتاب‌زده»، «یک چاه و دو چاله»، «در خدمت و خیانت روشنفکران»، «سفر روس»، «سفر امریکا»، «خسی در میقات»، «نفرین زمین»، «سفر فرنگ»، «مکالمات (۱۳۴۸-۱۳۴۱)»، «پنج داستان»، «اسرائیل، عامل امپریالیسم» و «سفر به ولایت عزرائیل.»

آل‌احمد کتاب «اورازان» را سال ۱۳۳۳ برای توصیف و ارائه گزارشی از روستای پدری خود نوشت.

اورازان در بخش بالاطالقان در شهرستان طالقان قرار دارد. او در کتاب خود می‌گوید «اورازان» بر وزن جوکاران، ده کوهستانی از تمدن شهری دورافتاده‌ای است در منتهای شرقی کوهپایه‌های طالقان که نه تنها از دبستان، ژاندارمری و بهداری در آن خبری نیست، بلکه اغلب اهالی هنوز با سنگ چخماق و قو، چپق‌های خود را آتش می‌کنند و برای روشن کردن اجاق‌ها و تنورها از چوب‌هایی که پنج، شش برابر یک چوب کبریت بلندی دارد و سر آن آغشته به گوگرد است، استفاده می‌کنند.

کتاب «اورازان» به جز مقدمه و مؤخره‌اش، ۱۱ فصل اصلی دارد. پیش از این فصول هم «مقدمه؛ موقعیت محل - کلیات»، و پس از آنها هم «چند نکته مربوط به صوت‌شناسی»، «صرف چند فعل» و «ترجمه انگلیسی مقدمه» قرار دارند.

عناوین فصول یازده‌گانه این کتاب به ترتیب عبارتند از: «فصل اول: وضع عمومی»، «فصل دوم: مسائل مذهبی»، «فصل سوم: آب و آبیاری»، «فصل چهارم: تشریفات مرگ و میر»، «فصل پنجم: غذای اهالی»، «فصل ششم: لباس اهالی»، «فصل هفتم: مراسم عروسی»، «فصل هشتم: تشکیلات اجتماعی»، «فصل نهم: فرهنگ مختصر اورازانی»، «فصل دهم: الف) چند تعبیر و جمله و مثل اورازانی. ب) دو لالایی. ج) دو بازی بچگانه. د) یک‌قصه» و «فصل یازدهم: چند نکته دستوری».

در قسمتی از این کتاب می‌خوانیم:

مراسم عروسی در عین حال که ساده و فقیرانه است، تشریفاتی دارد. در فصولی که آنجا بوده‌ام (تابستان‌ها)، فقط یک‌بار شاهد مراسم عروسی بوده‌ام و هیچ فراموشم نمی‌شود که داماد از سر در خانه خود یک تکه بزرگ قند را چنان به طرف کاروان عروس که به خانه‌اش می‌آورند، انداخت که اگر به سر کسی می‌خورد، حتماً می‌شکست. نمی‌دانم چرا عروس را سوار بر قاطر و با زینت‌هایی که از پارچه و جاجیم از اطرافش آویخته بودند، شبیه به حضرت قاسم یافتم که در دسته‌ها و تعزیه‌ها دیده بودم. معمولاً از ایام کودکی، بچه‌ها را برای هم شیرینی می‌خورند و با اینکه (اگر خویشاوندی تمام اهالی صحت داشته باشد) اغلب ازدواج‌ها در میان افراد فامیل است، نشانه‌ای از انحطاط نسل در میان آنها نیست. کور چندان کم نیست، دنباله همان چشم‌دردهای کودکی. اما افلیج و ناقص، اصلاً در ده نمی‌شود پیدا کرد. عروسی‌ها به همان سادگی راه می‌افتد که آسیاب ده و مقدمات آن به قدری به سرعت می‌گذرد که اصلاً فرصت به گفت‌وگوهای خاله‌زنکی نمی‌دهد. مبلغ مهر بسیار کم است، حداکثر ۵۰ تومان و از جهیز و سایر مخلفات خبری نیست.

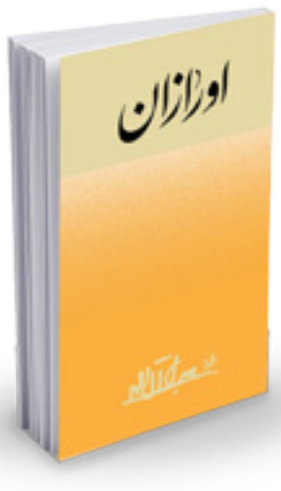

رویداد

یک نویسنده و مدرس دانشگاه مطرح کرد

نمایشگاه مجازی کتاب تهران نمادی از تاب‌آوری فرهنگی

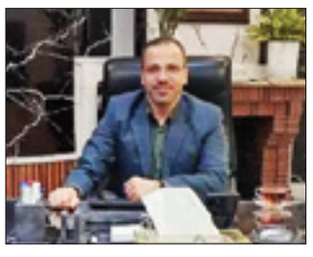

پژوهشگر و مدرس دانشگاه، برگزاری نمایشگاه مجازی کتاب همزمان با آتش‌بس ناپایدار را نماد تاب‌آوری فرهنگی ایرانیان و نمونه‌ای از تلفیق پایداری با فناوری دانست که به تداوم حیات فکری جامعه در دل بحران‌ها گواهی می‌دهد.

محمد قنبری، پژوهشگر رسانه، مدرس دانشگاه و نویسنده در گفت‌وگو با ستاد خبری هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب تهران گفت: اگر تحلیلی به ماجرا نگاه کنیم، این رویداد فرهنگی در این برهه از زمان یک تصویر چندلایه از تاب‌آوری فرهنگی ایران را به جهان مخابره می‌کند. قنبری در این باره توضیح داد: نخستین تصویر اثبات این نکته است که حیات فرهنگی ایران به ثبات سیاسی و اقتصادی گره نخورده است. برگزاری یک رویداد فرهنگی درست در شرایطی که اوضاع چندان آرام نیست، نشان می‌دهد جریان فرهنگ در این کشور ریشه در پایداری اجتماعی و عزم مردم برای ادامه گفت‌وگو، مطالعه و تولید اندیشه دارد. فرهنگ برای ما فقط یک فعالیت حاشیه‌ای و مناسب روزهای خوشی نیست؛ یک راه بقاست. او دومین تصویر را نمادی از «مقاومت نرم» ایرانیان در «جنگ رمضان» خواند و ادامه داد: وقتی سایه ناامطمینانی ناشی از یک آتش‌بس شکننده روی سر جامعه است، برپا کردن یک نمایشگاه مجازی برای خرید و ترویج کتاب، خودش نمادی از «مقاومت نرم» و یک کنش فرهنگی امیدبخش است. پیام این حرکت به دنیا روشن است؛ «ما حتی وقتی نمی‌دانیم فردا چه می‌شود، حتی وقتی گلوله‌ها خاموش و روشن می‌شوند، هنوز به کتاب، به فکر و به واژه‌ها پناه می‌بریم.» این یعنی ایران ملتی است که در اوج فشارها هم به جای صدای خشم، صدای دانایی را بلند نگه می‌دارد. این مدرس سواد رسانه‌ای، مجازی بودن نمایشگاه را نیز واجد یک تصویر با پیام مستقل دانست و گفت: اینکه چنین رویدادی بر بستر دیجیتال برگزار می‌شود، گویای انطباق فرهنگی با جهان دیجیتال است. ما نشان می‌دهیم که بلدیم در بحبوحه بحران چطور با ابزارهای فناورانه، شبکه فرهنگی کشور را زنده و پویا نگه داریم. این فقط تاب‌آوری فرهنگی نیست؛ یک جور تاب‌آوری فناورانه هم هست. او درباره تأثیر این رویداد بر جامعه جهانی هم اشاره کرد: ناظران خارجی از تماشای چنین رویدادی به این نتیجه می‌رسند که ایران یک فرهنگ زنده، مستقل و پرقدرت دارد که فراتر از بحران‌های مقطعی فکر می‌کند. این تصویر، هویت ایرانی را در ذهن جهانیان تقویت می‌کند؛ هویتی که به‌جای فروپاشی و زوال در برابر فشار، با خلاقیت و دانش مقاومت ایستادگی می‌کند.